

زنانه نویسی در آثار داستان‌نویسان زن (از انقلاب مشروطه تا انقلاب اسلامی)

لیلا خیاطان^۱

۱- گروه عمومی، واحد سوسنگرد، دانشگاه آزاد اسلامی، سوسنگرد، ایران

چکیده

تلاش برای شناخت باورهای زنانه نسبت به زن و ترسیم دقیق چهره وی در ادبیات داستانی معاصر ایران سبب شد تا زیرکانه تاریخ ادبیات داستانی معاصر را از انقلاب مشروطه تا انقلاب اسلامی بررسی کرده و نقش زنان داستان‌نویس را در افزایش جلوه‌ها و مضامین داستان‌نویسی معاصر ایران بهتر درک کنیم. پس از بررسی دقیق معلوم شد باوجود محدودیت‌های بسیاری که فضا را برای آفرینش‌های ادبی زنان تنگ ساخته بود، آثاری پدید آمد که هر چند در شکل و محتوا ارزش ادبی نداشتند، اما به جهت آنکه حضور زن ایرانی را در عرصه‌ی ساخت و پرداخت ادبیات داستانی ایران نشان می‌داد، واجد اهمیت‌اند. در این جستار، کوشش نگارنده بر این بوده است تا ضمن درک شیب تند دگرگونی‌ها و تحولات نو در عرصه‌های مختلف مقارن آن ایام، علل حضور زنان داستان‌نویس معاصر را در میدان خلق آثار داستانی دریابیم. و این نتیجه حاصل شد که داستان‌نویسان زن در این دوران، به‌گواه آثارشان هم‌مایه رشد و تکامل فضای ادبی جامعه‌ی آن روز شده و هم‌با نگاه و زبان زنانه و نرم خود به بیان کاستی‌ها و نقطه ضعف‌های موجود پرداخته‌اند.

کلیدواژه‌ها: زن، ادبیات، داستان، معاصر.